

Оптимісти-самотимісти

АЛІМЕНТИ ТВОРЧОСТІ.
БУХЕТ.
ОДНОКВАСНИКИ.
СІМ П'ЯНИЦЬ НА ТИЖДЕНЬ.

Олексій АУЛОВ.
м. Харків.

Караоке

Ой, такого собі півня
Купила Марійка,
Що, як бреше
чоловік їй,
Півень кукуріка.

Словник-жартівник

ДЬОГОТЬ – приправа до меду.
ЕКСКАВАТОР – колишній кавоман.
ЕПІЧНИЙ – твір, написаний на печі.
НАКЛЕПНИК – бондар.
ЯЗИЧНИК – язикатий чоловік.

Василь МОМОТЮК.
Буковинська обл.

• ГУМОРЕСКА

Аварія

НЕ ВСТИГЛИ ми зайняти свої робочі місця, як на вулиці щось загукотіло, а потім заскреготало. Ми кинулися до вікна. На асфальті лежав мотоцикл, а неподалік від нього – мотоцикліст.

– У стовп врізався, – констатував Козодуб.
– Недарма мій дядько говорив, що всі мотоциклісти – потенційні смертники, – зауважив Піщаний.
– Не всі, а лише ті, що перевищують дозволена швидкість, – блиснув ерудицією Покотило.
– Може, «швидку допомогу» викликати? – запропонував Криницина.

– Напевно, вже хтось зателефонував, – сказав Базуля.
– Бідний хлопець, збирав-збирав гроші на цей проклятий мотоцикл – і все коту під хвіст, – задумливо сказав Козодуб.

– А може, його преміювали мотоциклом за сумлінну працю, – висловив припущення Піщаний.

– Премії краще брати готівкою, – прорік Базуля.

Підкотила «швидка допомога». З неї на ходу вистрибували санітари з ношами.

– Інтересно, виживе чи не виживе? – сумним голосом промовив Піщаний.

Через кілька хвилин «швидка» виїхала, і ми розсілися по своїх місцях. Покотило подзвонив дружині:

– Знаєш, дорога, ми тут так бачили... Мотоцикліст розбився! На смерть!.. Звичайно, дуже шкода... От я й кажу, що це іншим наука, нехай не їздять з такою божевільною швидкістю...

– А раптом виживе? – не втрачала оптимізму Крини-

цина. – Зараз медицина чудеса робить. Мій дядько розповідав, що його знайомий теж ось так розбився. Полежав чотири місяці в гіпсі й знову сів за кермо.

– Ви забули, що ми живемо в час реанімації? Вона тепер на ноги запросто ставить! – додав оптимізму Козодуб.

Після обідньої перерви Криницина внесла пропозицію зібрати гроші на гуманітарну продуктовою допомогою, яку наш відділ неодмінно повинен направити за місцем роботи або навчання мотоцикліста.

– А в мене після обіду тільки сім гривень залишилося, – попередив Базуля.

– Ми ось тут балакаємо, а його, може, вже давно живого немає, – сумно зауважив Піщаний.

– Зараз подзвоню в лікарню, – схопився за телефон Покотило. – Алло, лікарня?.. До вас сьогодні мотоцикліста привезли?.. Що, що? Вже немає?..

– Я ж говорив, що аварія – це не жарт, – сказав Піщаний.

– Ще б пак! Така сила удару! – додав Козодуб.

– Виписався з лікарні, – розчаровано повідомив нам Покотило. – Сказали, що відбувся лише переляком.

– Ось так завжди. Ти за них цілий день хвилюєшся, а вони лише переляком відбуваються. Тьху! – сплюнув Козодуб.

– А може, хоч руку зламав? – з надією запитала Криницина.

– Ні-і... з переломом не випустили б, – відповів Піщаний.

– Бачили таке?! – невдоволено похитав головою Базуля. – Якийсь мотоцикліст зіпсував нам цілий робочий день. Ми так переживали – і все даремно...

Володимир ШИНКАРУК.
Житомирська обл.

Мал. Петра КОЗИЧА.

Народні усмішки

Коридором вагона швидко йде чоловік, заглядає в кожне купе і схвильовано питає:

– Вибачте, у вас часом нема коньяку? Жінка в десятому купе погано себе почуває!

Хтось подає пляшку. Чоловік хапає її, поспіхом робить кілька великих ковтків і з полегшенням зітхає:

– Дуже вам вдячний! Мені завжди стає не по собі, коли бачу зомлілу жінку.

* * *

Здибалися два екстрасенси.

– Ти віриш у перевтілення душ? – питає один.

– Так. От я, приміром, був віслюком.

– Коли?!

– Минулого року, коли позичив тобі півтори тисячі гривень.

* * *

Холостяк цікавиться в одруженого приятеля:

– От цікаво, яка найбільша переміна відбулася особисто в тобі за багато років подружнього життя?

– Ну, приміром, завдяки дружині я став релігійним.

– Та невже?! А що саме спонукало до цього?

– Розумієш, я до одруження не вживав пекло.

Іронізми

- Коли король голий – це ще півбіди, біда – коли піддани.
- І на кам'яних людей знайдеться своя каменедобарка.
- Бездара! Але який талановитий!
- Сам собі ворог? Але це гуманніше, ніж бути комусь.
- Кожний стовп прагне повчати дерева, як треба жити.
- Тому, хто зневажає своїх богів, доводиться кланятись чужим.
- Сподівайся на краще. Завтрашнього дня не буває лише в одностені.
- На кожний закон – стільки беззаконня!
- Трудився в системі гуманітарної допомоги: роздавав бідним та незаможним вказівки.

- Живе навколішки. Але з яким комфортом!
- На кожного вандала культури не настачишся.
- Хто не хоче працювати, той шукає винуватців свого поганого життя.
- У темнім царстві не зовсім пристойно бути світлою особою.
- У деяких святенників навіть підлість порядна.
- Запчастин постійно не вистачає, а зайві люди завжди є.
- Смісл життя не в грошах, але ж треба мати багато грошей, аби життя здобуло нарешті свій смисл.

- Дехто на двоє очей має і дві точки зору.
- Якщо батьки не шанують своєї мови, то вже їхні діти, не кажучи за онуків, змушені будуть вивчати чужу мову.
- Бажаючих вказувати шлях у світле майбутнє завжди більше за тих, хто його торує.
- Поганий апетит у лудожера – це ще не підстава для оптимізму.
- У хворій природі здорових людей не буває.

Валентин ЧЕМЕРИС.
м. Дніпро.

Мал. Михайла ЛАРИЧЕВА.

• ЕПІГРАМА

У бувальцях тертому

Кажуть, перейшов крізь сито-

решето,

Був і на коні, і під конем.

У бувальцях третій, він не кине:

«Брешете!» –

Коли дня шукають вдень з вогнем.

І неслава, й слава – поза спиною,

і пребуде мудрий спокій з ним.

Перейшов крізь шторми він...

та – піною!..

Міняється усе, а він – без змін.

Володимир КОЛОМІЄЦЬ.

• ІЗ ЗАПИСНИКА

Про різне

Те, про що мовчши, починає саме про себе кричати.

Мене завжди цікавило, чому погане знання мови, погана дикція, відсутність думок викликають таке велике бажання зустрітися з аудиторією.

Дурнем бути не соромно. Соромно бути щасливим від цього.

Звідки взятися професіоналам, якщо стільки років ми росли самодіяльністю?

Про гумор

Справжній сатирик – як паламар: ударив у дзвін – і пішов спати під час повені. Його справа – попередити. А рятувати – справа рятувальників.

Для мене дві оцінки роботи на естраді чи в театрі – успіх або провал. Жарти бувають дешеві, успіх – ні.

Критикувати наше життя може тільки людина слабкого розуму. Настільки все зрозуміло

Що робити? Піднімати всіх до рівня інтелігента, звичайно, важко. Набагато легше його стягнути вниз.

Тост

Громадяни, вип'ємо за повільний плин швидкоплинного життя!

Про вік

Старість – мов електричка: здається, що вона ще там – і ось вона вже тут.

...По-перше, не діти – наше майбутнє, а люди похилого віку – наше майбутнє. Ми їх бачимо, вони ходять по вулицях. Ось це – наше майбутнє. Ось я сиджу. Я не скажу, що я старий. Але те, що я чийсь майбутнє, – це факт.

Причому непогане майбутнє. Тож придивляйтеся.

...Мені подобається той вік, який у мене зараз. Мені молодість моя подобалася менше. Вона була, вибачте, дурнувата.

...Спочатку ви берете дітей за руку, потім вони вас беруть за руку. Візьміть своє майбутнє за руку і допоможіть йому перейти на інший бік вулиці...

Про ненормативну лексику

Я ще кілька років тому дивувався. Група освічених журналістів намагалася видати газету, написану матюками. Друкувати недрукований мат. Чому друкувати матюки можна, а вчити дітей мату не можна? Де ж логіка?..

...Я вважаю, що матюки – від темряви душевної, від нестачі слів, від звичайної нестачі слів... Від неясної злості. Від спроби підсилити враження... Підсилити враження від сказаного.

...Що скаже мати? Ось старенька мама. Матюки – це добре, мамо? Запитай у неї. Вона скаже: погано. Мами, вони не розбираються в цьому житті, вони не знають, куди піти, не знають, як цю рекламу сприймати. Але вони знають твердо, що мат – це погано...

...Якщо за сусіднім столиком починається мат, є у тебе відчуття, що тобі зараз наб'ють морду через хвилину-другу? Коли пішли матюки, а я ще з дівчиною... Ну, зараз почнеться, зараз почнеться. Починаєш збиратися кудись, починаєш швидко залишати поле битви...

...Навіть кримінальні люди... вони при дітях і жінках буває, що соромляться.

...Наша людина володіє двома мовами – рідною і матірною. Малувато. Треба і третю вивчити...

Михайло ЖВАНЕЦЬКИЙ.

Мал. Анатолія ВАСИЛЕНКА.

Дід валізу доларів приніс. Каже, що знайшов. Гроші оприбуткувати, а діда - до психіатра.

Прикмети

Шульги, в яких ліва рука більш розвинена, зазвичай кладуть гроші у праву внутрішню кишеню. Правші навпаки – кладуть у ліву кишеню. А от люди, в яких добре розвинені обидві півкулі головного мозку, зберігають свої гроші у швейцарських банках.

Архів "зоряньського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

